

desamfund" i *Nykøbing Sj., Korsør og Slagelse*.

Alle tre Steder blev der efter det offentlige Møde afholdt et Eftermøde, der af de indmeldte Medlemmer konstitueredes som Generalforsamling, hvorefter Love vedtoges, Bestyrelse valgtes osv.

Nykøbing Sj. Kredsen blev dannet d. 18. April. 20 Medlemmer. Til Styrelse valgtes:

Fru *Herskind* (Distriktslæge H.s Hustru). *Formand*. Fru *Kristensen* (Lærer K.s Hustru). Fru *Borre* (Sagfører B.s Hustru). Fru *Hansen* (Bankdirektør Jacob H.s Hustru). *Kasserer*. Redaktør *Jacobsen*, *Sekretær*.

Korsør. Kredsen dannedes den 24. April. 44 Medlemmer. Til Styrelse valgtes:

Fru *Iversen* (Overlærer I.s Hustru), *Formand*. Fru *Amalie Petersen* (Arbejdsmand P.s Hustru). Fru *Nikoline Jørgensen* (Arbejdsmand J.s Hustru). Læge *Sparrevohn*, *Kasserer*. Fru *Lundberg* (Stadsingeniør L.s Hustru), *Sekretær*.

Slagelse. Kredsen dannedes Søndag d. 28. April. 81 Medlemmer. Til Styrelse valgtes: Fru Fotograf *Brandt-Jørgensen*, *Formand*. Fru *Rose Bruhn Jensen*, *Næstformand*. Enkefru *Kirstine Nielsen*, *Sekretær*. Frk. *Benedicte Nielsen*, *Kasserer*. Fru *Hansen*. Hr. Skomagermester *Johansen* (alle af Slagelse). Frk. Lærerinde *Nanna Nielsen*, *Forlev*. Til Suppleanter valgtes: Frk. Lærerinde *Hilarius Andersen* og Frk. Journalist *Vedde*.

Fredrik Bajer.

Kvindesagens og Fredssagens trofaste Arbejder, Fredrik Bajer, fejrede Søndag den 21. April sin 70aarige Fødselsdag. Der sendtes ham Hilsner i Mængde baade fra Indland og Udland. Det sidste af over 100 Telegrammer modtog han om Aftenen Kl. 11 fra Jutta Bojsen-Møller-Festen i Silkeborg.

Fra Kristiania sendtes følgende Telegram: Tak for godt Vagthold!

Lykke videre frem!

For den norske Gruppe af Kvindernes Verdensforbund:

Randi Blehr. Fernanda Nissen.

Fra Dansk Kvindesamfund sendtes ham en Buket Blomster — hvide Syrener og røde Roser — med følgende Hilsen:

Dansk Kvindesamfund sender Dem sin hjærteligste Lykønskning og sin varmeste Tak for Deres trofaste og ihærdige Arbejde i Kvindernes Sag.

„Kvinden og Samfundet“s Redaktion sendte følgende telegrafiske Hilsen:

Hjertelig Lykønskning og Tak til Kvindesagens og Fredssagens trofaste Arbejder.

I Anledning af „Det, som bør dø“.

Til Fru Martha Ottosens Svar-Artikel i Nr. 7 for 15. April skal jeg tillade mig at bemærke følgende:

Fruen mener, at det „vilde være et Tilbage-skrift“ at forlange Ægtepagt tvungen. Hvorfor? — „I Lovene skal dog helst al unødigt Tvang undgaas.“ — Frue, hvad er Lovene andet end Tvang? Et lovbundet Ægteskab er Tvang, som Samfundet i Moralens Navn dikterer sine Medlemmer. Og saalænge en moralsk Pagt lovlig skal sluttes af Stat eller Kirke — en sikkert ikke unødigt Tvang i de første mange hundrede Aar — saa længe bør Staten, Loven altsaa, ogsaa befatte sig med de, ved denne Pagt opstaaede, materielle Vilkaar.

Fruen finder Fejlen hos Kvinderne. Fordi de ikke ved og kender de Love, ved Hjælp af hvilke de kan beskytte sig mod Overlast. Jeg synes, det er en falsk Beskedenhed at finde al Fejl hos Kvinderne. Det var ikke bare, hvad de materielle Vilkaar angik, at Mændene i Aarhundreder dikterede Kvinden Syn og Stilling, men ogsaa med Hensyn til, hvad de skulde beskæftige deres Aand og Tanke med. Og det var sandelig ikke med at læse om og kende de Love, med hvilke han bandt hende, men med flittig at studere Biblens: „I Kvinder, tier!“ Den fromme, ydmyge og uvidende Kvinde var i Aarhundreder traditionel, og blandt Hovedsummen af Mænd er hun det endnu. Mange er de Mænd, der finder det ganske unødvendigt, at deres Døtre lærer noget bogligt. Og naar en ung Kvinde systematisk oplæres til Ringagt for al anden Beskæftigelse end den strengt huslige, saa finder hun meget sjælden af sig selv paa at befatte sig med Studier om Love, for den bitre Erfaring belærer hende — for sent. Som Ægteskabet er ordnet nu, er det en Rævesaks; den som kender Mekaniken slipper halskindet fra at gifte sig; den, som ikke kender den, sætter Lykke og Velfærd paa Spil.

Saa skriver Fruen noget om den ugifte Kvinde; jeg forstaar ikke, at en saa klog og sikkert, meget erfaren Dame kan udtrykke sig saa blindt og saa vitterlig uretfærdigt, og jeg viser Beskyldningen tilbage med al min Indignation. „De har kun sig selv at sørge for, kun sig selv at tænke paa, naar deres Arbejde er endt . . . Det giver Livet Værd, at andre Menneskers Vel er afhængig af en selv?“ . . . saaledes skriver Fruen.

Andre Menneskers Vel kan ogsaa ligge i Hænderne paa den ugifte Kvinde — mange fleres